

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

udtale mig om, men jeg tror ikke, Sagen er saa afklaret endnu, at man tør sige, den er er saa lovende, som mange mener. Jeg er personlig tilbøjelig til at tro, at det er en Sag, der sikkert vil faa Betydning i Fremtiden, endda stor Betydning, men jeg tror ikke, der er en saadan Garanti for det, at jeg vil foreslaa her noget særligt Ekstratilskud til det.

Hvis det bare var nogenlunde rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen skriver i sin Betænkning, har det heller ikke den fjerneste Betydning; om man giver et Ekstratilskud eller ej, eller man imødekommer det Ønske, som er fremsat om, at Arbejdet skal overlades til særlige Folk, og at man ikke behøver Dyr læger dertil. Det er jo slet ikke afgørende. Hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem har sagt, er der saa store Penge at tjene, at Sagen nok skal gaa sin Gang alligevel.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Dyr lægernes Eneret til at foretage Arbejdet eller Spørgsmaalet om Monopolisering af Salg af Instrumenter, vil jeg ikke udtale mig som nogen Modstander af at gaa bort fra Monopolisering. Jeg vil kun sige, at disse Spørgsmaal skal jeg lade undersøge og overveje velvilligt. Men jeg tør paa den anden Side ikke paa Forhaand udtale mig for Frihed paa dette Omraade, saa at Landmændene kan lade hvem de vil uddanne dertil, og saa mene, at Sagen er i Orden. Vi har et Ansvar over for Dyrene og med Hensyn til eventuel Udbredelse af Sygdom, et Ansvar, som man ikke helt kan afvise, ikke fordi jeg mener, at Dyr læger er ufejlbarlige — det er de lige saa lidt som andre —, men man bør, indtil der foreligger det modsatte, gaa ud fra, at Arbejdet er i sikrere Hænder, naar det er Dyr lægerne, der foretager det, end naar det er andre.

Hvis Dyr lægerne misbruger et saadant Monopol, hvad jeg forstaar at man mener, der er Fare for, skal jeg være villig til at forhandle med dem om det, og skulde det vise sig muligt at opnaa Overensstemmelse med Dyr lægerne, maa man søge Mulighed for at uddanne andre Folk og gøre det paa en saadan Maade, at det er fuldt forsvarligt at overlade dem Arbejdet. Det for mig afgørende er, at Sagen bliver gennemført fuldt forsvarligt. Det vil jeg ogsaa tro er den afgørende Betingelse for, at man kan naa fremad med denne Sag i kommende Tider. Ellers kan Sagen meget let blive ødelagt ved Fejlgreb, og det vil jeg ikke tage Ansvaret for.

Men jeg vil gentage, at jeg underkender

slet ikke den store Betydning, denne Fremgangsmaade økonomisk kan have i Fremtiden, og jeg afviser heller ikke, at Dyr lægerne maaske kan misbruge det Monopol, de har; gør de det, maa vi finde Veje til at undgaa det, Veje, som er forsvarlige.

Til det ærede Medlem Hr. Falk-Jensen, som sagde, at man kan finde Millioner til Anvendelse til andre Formaal, men saadan er det ikke, naar der er Tale om Millioner til Landbruget, vil jeg gerne sige, at hans Eksempel med Millionen til den billige Mælk synes jeg ikke var særlig godt. Naar man har ydet Tilskud til Billiggørelse af Mælken, er det, fordi man har gennemført en Lov, der giver Landmændene 2 Øre mere pr. Liter Mælk, end de fik før. Dette gjorde, at man maatte sige til sig selv: naar de fattigste Mennesker ikke kunde betale den tidligere Pris uden at faa Statstilskud, er det saa ikke berettiget og nødvendigt, hvis de skal have Adgang til at faa lige saa meget Mælk som tidligere, at forhøje Tilskuddet, ellers vilde de ikke have Raad til at købe Mælken, og dette vilde være uheldigt ikke blot for dem selv, men ogsaa for Landbruget, som derved vilde miste Fortjeneste ved mindsket Salg. Jeg nævner det blot, fordi det synes at fremgaa af det ærede Medlems Udtalelser, at det ærede Medlem tillægger det, der da blev gennemført, en helt anden Grund end den virkelige. Jeg synes, man maa erkende, hvad der er Grunden til, at Forslaget er kommet frem, og ikke fremsætte en Udtalelse, som vildleder Befolkningen i Stedet for at vejlede den.

Med disse Ord skal jeg slutte mine Bemærkninger med at fraraade de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallene, og tilraade at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget eller af Flertallet.

Ordføreren (Jensen [Horsebæk]): Det ærede Medlem Hr. Løje udtalte for et Øjeblik siden, at han beklagede, at vi inden for Flertallet ikke havde kunnet gaa med til Ændringsforslag Nr. 12, som er stillet af et Mindretal inden for Udvalget. Jeg vil hertil sige, at jeg er ikke i og for sig imod de Bestemmelser, som Ændringsforslaget indeholder, men jeg synes ikke, det er paakrævet at træffe disse Bestemmelser i Husdyrloven. Saadanne Bestemmelser hører hjemme i Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Dyrskueregler. Jeg kan i denne Forbindelse sige, at det var mere paakrævet at sørge for, at disse landøkonomiske Foreninger fik deres Dyrskueregler indrettet saadan, at Fejltagelser kunde undgaaes. Jeg erindrer, at en Hoppe